בית ישראל (רוז'ין) — פנחס

פרשה פנחס תרי"ט

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וכו' כתיב אני ה' לא שניתי כי אצל השי"ת אין שייך שום השתנות רק ההשתנות הוא מצד המקבלים היינו כשאדם עושה מצוה אחת הוא מעורר השפע ע"כ ישראל כמ"ש רצון יריאיו יעשה. רצון הוא אותיות צנור. ואם ח"ו אדם עושה תשובה אך התשובה הוא מיראת העונש אזי מוכרח לבוא לידי יסורים אך אם התשובה הוא מיראת חטא שנשבר לבו בקרבו שהוריד הקדושה למקום הקליפה אין צריך לבוא לידי יסורים אמנם עיקר התשובה הוא מיראת חטא כי העונש הוא רפואה למכתו והחטא הוא המכה ואין צריך לירא מהרפואה יותר מהמכה ואם אדם עושה תשובה מיראת חטא ונשבר לבו בקרבו שהוריד הקדושה כנ"ל אזי בטל ממנו היסורים ומחזיר השפע על כל ישראל וזהו דכתיב עת אשר שלט האדם באדם לרע לו כי מוכרח לידי יסורים אבל אם עושה תשובה מיראת חטא אזי מחזיר הקדושה למקומה ובטל הרע ואז הוא שליט על האדם הבליעל לרע. וזהו השיב את חמתי מעל בני ישראל כי פנחס הביא בלב בני ישראל תשובה מיראת חטא ולכן המתיק הדינים כי כשאדם עובר עבירה ופוגם באיזה מדה ונפסק שורשו כשעושה תשובה אזי הוא מקושר אל השורש וזהו השיב את חמתי כי המתיק את הדינים והשיבם לשרשם. בקנאו את קנאתי בתוכם כי הגבי' את הקדושה שהורידו לתוך הקליפות והרע והחזירו למקומה. ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי כי לא יצטרכו לבוא לידי יסורים וזהו הענין הג' שבועות שבין המצרים אומר אני כי מצרים הם בחי' דין מצר רע והוא גלות השכינה ואם האדם נשבר לבו בקרבו ועושה תשובה כנ"ל בימים אלו אזי השיב את חמתי מעל בני ישראל ויכול להמתיק הדינים והמה נשברים ונתבטלים השי"ת יעזור לנו שישראל יעשו תשובה מיראת חטא ולא יצטרכו לבוא לידי יסורים.

פרשה פנחס בין המצרים תרי"ח

העולם אומרים בשם הצדיקים שהכ"א ימים מי"ז בתמוז עד ט' באב הם כנגד כ"א ימים מר"ה עד שמחת תורה, כתי' ידע מה בחשוכא ונהורא עמי' שריה אומר אני אשר מה שאצלנו נדמה לחושך אבל למעלה היא אור וכשהשי"ת יעזור לנו במהרה אנחנו ג"כ נבין הטוב. אבל השי"ת ידע מה בחשוכא גם עתה רואה הטוב. אומר אני שהימים האלו יותר גבוהים מכל ימים טובים כי כל יו"ט היא זכר ליציאת מצרים אבל ימים האלו כשיעזור לנו השי"ת יהי' זכר לגאולה האחרונה והשי"ת רואה עתה האור שבתוך החושך. כל מה דעביד רחמנא לטב עביד אומר אני כל הסיבות מהשי"ת הוא למען ייטיב האדם בדרכי השי"ת וזהו לטב עביד כי זה עיקר הטובה להתקרב לעבודתו ית' אומר אני פעמים שהאדם עובד ה' ומתקרב להבורא ית' בכל מדותיו ופעמים שהאדם פוגם ח"ו ומוכרח להביא עלי' יסורים כדי שעי"ז יוכל להתקרב לעבודתו והכל היא טובה מאתו ית' כי

משפיע לכ"א. כפי מה שיודע בו שעי"ז יכול לבוא לעבודתו ית' בנקל יותר לאחד בעוני ולאחד בעושר כמו שאיתא בספרים שלפעמים צריכים לחתוך היד של החולה. וזה רפואתו. וזהו כל מה דעביד רחמנא לטב עביד לרפואתו למען ייטיב לו להתקרב להשי"ת. ואני תפלתי לך עת רצון. הענין הוא כי כתי' רצון יראיו יעשה אומר אני כשאדם הוא באמת יי"ש וירא מהשי"ת נעשה ע"ר ועי"ז יוכל לקבל מהשי"ת ע"י צינור דקדושה וזה עת לעשות לה' הפרו תורתיך. ואיתא בזוהר כשהפרו תורתיך אז עת לעשות לה'. אומר אני כי יש כ"ח עתים י"ד לטובה וי"ד להיפך. הענין היא כי יש זיי"ן מדות דקדושה וכ"א כלול מחסדים וגבורות הרי י"ד וכמ"כ זלעמ"ז עשה אלקים ויש י"ד להיפך וכשאדם מקבל עליו עול מ"ש ומגבי' כל מדותיו לה' הוא מקבל מי"ד עתים הטובים ובאם ח"ו הוא פוגם הוא גורם להוריד השפע דקדושה לי"ד ההיפך וצריך האיש הישראלי לחשוב ולשבור מלבו כל תאוות עוה"ז ולעשות רצון הבוב"ה ואז רצון יראיו יעשה ונעשה ע"ר ומקבל מצנור דקדושה מי"ד עתים הטובים. וזהו בטל רצונך מפני רצונו כי צריך האדם לבטל ממנו כל תאוות העוה"ז ולעשות אך רצונו ית' ואז הוא עושה ע"ר ויכול לקבל כל טוב מהשפע דקדושה וזהו פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם. אומר אני ע"י שפנחס הי' מוסר נפשו על קדושת שמו ית' עי"ז הי' בכחו לבטל הדינים מעל בני ישראל ולהפוך להם מהרע לטוב וזהו השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ע"י מס"נ בתוכם ולא כליתי את בני ישראל הי' מבטל מהם הדינים אבל נפלו על הקליפות. עצמן כי איתא שבכל יום יורדין דינים מלמעלה ובאם שישראל ח"ו אינם מהוגנים אזי באו עליהן וזהו אל זועם בכל יום וכשעושין תשובה אז חסד אל כל היום לישראל והזעם להם כי הקיום מהקליפות הוא רק מהקדושה ואם ח"ו גורמים להתלבש השפע דקדושה דרך שם אז יש להם קיום אבל אם ישראל עובדים בכל מדותיהם אז מגביהים הקדושה והן מתבטלין וזהו בקנאו את קנאתי בתוכם שהדינים נופלים עליהם ולא כליתי את בנ"י ומהפך להם רע לטוב וזהו בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך כי צריך האדם לבטל ממנו כל עניני עוה"ז ולידע שמלכותו בכל משלה ולעבדו בכל מדותיו ואז הוא מבטל רצון אחרים היינו הקליפות כי הם קליפה לפרי כ"ז שהפרי מתלבש בתוכה אבל אם הוא עושה רצון הבורא ומברר הטוב מהרע אז מתבטל הקליפה ומקבל מהקדושה עצמו.